

Giyinmek bir ihtiyaçtır. İnsanlar giyim ve kuşamlarıyla kendi kimliklerini özgür iradeleriyle topluma ve iş hayatına yansıtırlar. İş hayatında özgür olmak başarıyı da beraberinde getirir. Yeni fikirler bulmak, özgürce düşünmek ve özgürce davranmak başarıyı beraberinde getirir. Kıyafetler özgürleştikçe düşüncelerin de özgürleştğini görmek mümkündür. Aslında kendisine ve karşıdakine saygı duyan pırıl pırıl tertemiz giyinir, etrafa mutluluk saçar.

Kıyafet, özgürlüğün çok önemli bir parçasıdır. Herkes istediği gibi giyinme hakkına sahip olmalıdır. Tek tip kıyafet giymenin özgürlüğü ve düşünceyi de kısıtlayan bir durum olduğunu düşünüyorum. Zaman zaman iş hayatında yakasını sıkın bir kravatla boğuşan bir adamı ya da giyilmiş kısa bir eteğin çekirtmesiyle uğraşan bir hanımefendinin işe konsantre olmasında sorunlar yaşayacağı aşikardır.

Yazın kurumlar serbest kıyafeti tercih ediyor. Bu serbestliğin tüm sene boyunca sürmesi kurum ve işletmelere başarı getireceği inancını taşıyorum. Zaten kravat ve takım elbise tek tip insan mantığıdır. Herkesi giysilerle birbirlerine benzetmemiz bana çok da doğru gelmiyor. Dünyada da böyle bir eğilimin olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle tek tip kıyafet zorunluluğu, polis, asker vb. gibi meslekler dışında olmamalıdır.

Her iş kolunun gereklerine uygun ama kendimizi yansıtan bir tarzımız olmalıdır. Serbest kıyafet, çalışma ortamının stresini de azaltacaktır. Koşullar olaksa örneğin İş hayatında düzgün ve temiz giyinme üzerinde durulmalıdır. Düşüncemize ket vurmeyen ve rahat olan kıyafetlerle başarılı olacağımız inancını taşıyorum.

Not: Bu yazı makale, köşe yazısı vs. gibi akademik bir yazı değildir. Sadece ders notu olarak kullanılmaktadır..

Çalışma Hayatı ve Kıyafet Özgürlüğü

Necip Fazıl tarafından yazıldı.

Salı, 16 Nisan 2013 12:07 - Son Güncelleme Perşembe, 14 Nisan 2022 11:45
